ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΑ'- ΑΡ. 11-227

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Σ τοῦ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 31-534

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	£ 2
Ἐξάμηνος	» 200	Ἐξάμηνος	» 1.5
Τρίμηνος	» 100	Ἀμερικῆς	$ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΤΛΑΣ
ΤΟΜΟΣ Δ' — ΔΡΑΧΜ. 20
15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
19
ΙΟΥΝΙΟΥ 1936
Ἀνατολὴ ἡλίου 5.05'—Δύσις 7.47'
Ἰούδα Ἀποστ., Ζωσίμου, Ζήνωνος
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 28,5, ἐλ. 15,3
Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι μέτριοι.
Θάλασσα ὀλίγον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 762.4

Φωτογραφίαι ἀπὸ τὴν μετάβασιν καὶ ὑποδοχὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως εἰς Ξάνθην καὶ Κομοτινήν.

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΩΝ ΣΤΕΝΩΝ

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἀνεχώρησεν εἰς Μοντραὶ ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία, ἡ ὁποία θὰ μετάσχῃ τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως τῆς συγκλησείσης τῇ αἰτήσει τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ζήτημα τῆς ἐπανοχυρώσεως τῶν Στενῶν τῶν Δαρδανελλίων καὶ τοῦ Βοσπόρου.

Αἱ ὑπάρχουσαι πληροφορίαι συμπίπτουν εἰς τὸ ὅτι ἡ Τουρκικὴ αἴτησις περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς προσηρτημένης εἰς τὴν Συνθήκην τῆς Λωζάννης συμβάσεως περὶ Στενῶν θὰ γίνῃ κατ' ἀρχὴν ἀποδεκτὴ, ἀναγνωριζομένου εἰς τὴν Τουρκίαν τοῦ δικαιώματος ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ὀχυρωματικῶν ἔργων εἰς τὸ εὐπαθὲς τοῦτο διὰ τὴν ἀσφάλειάν της σημεῖον.

Βεβαίως, ἡ κατ' ἀρχὴν ἀποδοχὴ τῆς Τουρκικῆς αἰτήσεως δὲν σημαίνει, ὅτι αἱ ὑπογράφουσαι τὴν Σύμβασιν τῶν Στενῶν Δυνάμεις θὰ συγκατατεθοῦν εἰς τὴν μεταβολὴν τοῦ καθεστῶτος τούτου ἄνευ τῆς ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας παροχῆς ἐγγυήσεων ζωτικῆς δι' αὐτὰς σημασίας.

Τὴν ὑπὸ ἀναθεώρησιν Σύμβασιν ἀσφαλῶς θὰ διαδεχθῇ νέον συμβατικὸν καθεστώς, ἐξασφαλίζον ὅλας τὰς ἀναγκαίας ἐγγυήσεις διὰ τὸν ἐν καιρῷ εἰρήνης, ἔστω καὶ ὑπὸ ὡρισμένους περιορισμούς, διάπλουν ἐκ τῶν Στενῶν ξένων πολεμικῶν σκαφῶν, ἀλλὰ πρὸ παντὸς διὰ τὴν διευκόλυνσιν τοῦ ἐλευθέρου διάπλου τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

Ἀπὸ Ἑλληνικῆς ἀπόψεως, ἡ Διάσκεψις τοῦ Μοντραὶ ἔχει ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον. Ἡ Ἑλλὰς—ὅπως ἀνέφερε καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς τὰς χθεσινὰς πρὸς τοὺς ξένους ἀνταποκριτὰς δηλώσεις του — θὰ ὑποστηρίξῃ, ὡς σύμμαχος τῆς Τουρκίας, τὴν αἴτησιν αὐτῆς περὶ ἐπανεξοπλισμοῦ τῶν Στενῶν. Ἡ ἀποδοχὴ τῆς Τουρκικῆς αἰτήσεως ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τῆς Διασκέψεως θὰ ἔχῃ αὐτομάτως συνέπειαν τὴν ἄρσιν τῶν ὑφισταμένων ἐκ τῆς αὐτῆς Συμβάσεως περιορισμῶν ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐξοπλισμὸν τῶν δύο πρὸ τῆς εἰσόδου τῶν Στενῶν Ἑλληνικῶν νήσων Λήμνου καὶ Σαμοθράκης, αἱ ὁποῖαι, μαζὶ μὲ τὰς εἰς τὴν Τουρκίαν ἀνηκούσας νήσους Τένεδον καὶ Ἴμβρον, ὑπήγοντο μέχρι τοῦδε εἰς τὸ καθεστὼς τῆς διατηρήσεώς των ὡς οὐδετέρων. Ἐκεῖνο, ὅμως, τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει ἐξαιρετικῶς τὴν Ἑλλάδα ὡς χώραν ναυτικὴν εἶνε τὸ καθεστώς, τὸ ὁποῖον θὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ σήμερον ὑφιστάμενον διὰ τὰς ἐκ τῶν Στενῶν Δαρδανελλίων καὶ Βοσπόρου διελεύσεις ἐμπορικῶν πλοίων.

Ἡ Τουρκία, διὰ λόγους ταμιευτικούς, ἔχει ἐπιβάλει εἰς τὰς ἐκ τῶν Στενῶν διελεύσεις ἐμπορικῶν πλοίων διαφόρους διατυπώσεις, αἱ ὁποῖαι πλήττουν βαρύτατα τὰ διερχόμενα σκάφη. Οὕτω, κάθε ἐμπορικὸν πλοῖον διερχόμενον ἐκ τῶν Στενῶν ὑποβάλλεται εἰς τὴν καταβολὴν τελῶν φαρικῶν, ὑγειονομικῶν καὶ ναυαγοσωστικῶν, ἐτσι καὶ ἄν τὸ σκάφος δὲν προορίζεται διὰ Τουρκικὸν λιμένα. Πολλάκις ἐζητήθη ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν ἡ κατάργησις τῶν φορολογικῶν τούτων ἐπιβαρύνσεων, ἀλλὰ πάντοτε προεβλήθη ἄρνησις ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας.

Τὰ φαρικὰ τέλη — ἀπήντων οἱ Τοῦρκοι — ἐπεβλήθησαν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν φάρων τοὺς ὁποίους ἡ Τουρκία ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ναυσιπλοΐας, ἐνῷ κατὰ τὰ διεθνῶς καθιερωμένα τὰ τέλη ταῦτα πληρώνονται μόνον ἀπὸ τὰ προσεγγίζοντα εἰς ἕνα λιμένα πλοῖα καὶ ὄχι καὶ ἀπὸ τὰ ἁπλῶς διερχόμενα. Τὰ ὑγειονομικὰ τέλη εἰσπράττονται μὲ τὴν δικαιολογίαν, ὅτι κατὰ τὸν διάπλουν ἐκ τῶν Στενῶν τῶν πλοίων γίνεται ἐπικοινωνία κατὰ τὴν ἄνοδον ἐπ' αὐτῶν ὑπαλλήλου διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν διαβατηρίων. Ἀλλὰ καὶ ἡ δικαιολογία αὕτη δὲν εὐσταθεῖ, καθ' ὅσον ἡ ἄνοδος τοῦ ἐλεγκτοῦ ὑπαλλήλου δὲν σημαίνει καὶ ἐλευθεροκοινωνίαν τοῦ σκάφους, οὔτε συνεπάγεται τὴν ὑποβολὴν αὐτοῦ εἰς ὑγειονομικὴν ἀπολύμανσιν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ναυαγοσωστικὰ τέλη, ταῦτα ἐπεβλήθησαν μετὰ τὴν ὀργάνωσιν ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς κρατικῆς ναυαγοσωστικῆς ὑπηρεσίας καὶ διὰ τὰ ἔξοδα τῆς λειτουργίας της. Εἶνε περιττὸν νὰ ἐξηγηθῇ ὅτι παντοῦ αἱ ὑφιστάμεναι ναυαγοσωστικαὶ ὑπηρεσίαι, εἴτε κρατικαὶ εἶνε, εἴτε ἰδιωτικαί, πληρώνονται διὰ τὰς περιπτώσεις παροχῆς ὑπ' αὐτῶν τῆς συνδρομῆς των εἰς κινδυνεύοντα πλοῖα. Οὐδαμοῦ ὑφίσταται τὸ ὑπὸ τῆς Τουρκίας καθιερωθὲν καθεστὼς τῆς καταβολῆς τελῶν λειτουργίας τῆς ὡρ-γανωμένης ναυαγοσωστικῆς ὑπηρεσίας. Ἄλλως τε, ἡ καταβολὴ τῶν τελῶν τούτων, δὲν ἀπαλλάσσει τὰ τυχὸν ἐν κινδύνῳ εὑρισκόμενα σκάφη ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληρώσουν καὶ σῶστρα εἰς τὰ Τουρκικὰ ναυαγοσωστικά, τὰ ὁποῖα θὰ ἔσπευδον εἰς βοήθειάν των.

Δύναται νὰ θεωρηθῇ βέβαιον, ὅτι, κατὰ τὰς συζητήσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ διεξαχθοῦν εἰς τὴν Διάσκεψιν τοῦ Μοντραί, θὰ ἐξετασθῇ καὶ τὸ ζήτημα τῆς καταργήσεως τῶν ὡς ἄνω ἐπιβαρύνσεων. Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία θὰ ἐπιμείνῃ καὶ αὐτὴ διὰ τὴν κατάργησιν τῶν φορολογικῶν αὐτῶν ἐπιβαρύνσεων, ἐκ τῶν ὁποίων ἰδιαιτέρως πλήττεται ἡ ἐμπορική μας ναυτιλία. Εἰς 40 ἑκατομμύρια ὑπολογίζεται τὸ σύνολον τῶν εἰς συνάλλαγμα καταβαλλομένων ἐτησίως ὑπὸ τῶν διὰ τῶν Στενῶν διερχομένων καὶ διὰ λιμένας τοῦ Εὐξείνου Πόντου προοριζομένων Ἑλληνικῶν σκαφῶν εἰς τέλη φαρικά, ὑγειονομικὰ καὶ ναυαγοσωστικά. Καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο ἀποτελεῖ σημαντικὸν βάρος διὰ τὸν σπουδαιότατον τοῦτον κλάδον τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας, ὁ ὁποῖος, εὐρισκόμενος κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη συνεπείᾳ τῆς πτώσεως τοῦ ἐπιπέδου τῶν ναύλων καὶ τοῦ ὀξέος συναγωνισμοῦ πρὸς τὰς ἐπιχορηγουμένας ξένας ναυτιλίας, ὑπὸ συνθήκας λίαν δυσχερεῖς, θ' ἀνεκουφίζετο μεγάλως ἐκ τῆς καταργήσεως τῶν τελῶν αὐτῶν καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ πυκνώσῃ τοὺς πρὸς τοὺς λιμένας τοῦ Εὐξείνου Πόντου τοῦ πλόας του.

Σκέψεις τῆς στιγμῆς

Ξενύχτι

Ἐνῷ κουτσοστρώνεται τὸ καλοκαίρι, νομίζω πως ἀκούω τὴν φωνὴ τοῦ καλοκαιριοῦ λέγουσαν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ξενύχτηδες:

—Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε...

Πράγματι, ἡ θερινὴ περίοδος, αὐξάνει τὸν ἀριθμὸν τῶν ξενύχτηδων, χωρὶς ὁ πληθυσμὸς των νὰ εἶνε ἀσήμαντος καὶ κατὰ τὸν χειμῶνα. Μὴν ἐπιχειρήσετε νὰ ἐξηγήσετε αὐτό, μὲ τὰ θέλγητρα ποὺ ἀληθῶς ἔχει, ἡ καλοκαιρινὴ βραδυά. Ὁ Ἀθηναῖος ξενύχτης, δὲν εἶνε φυσιολάτρης. Θέλει νὰ ξενυχτᾷ γιὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὸ ξενύχτι, ἀδιαφορῶν ἐὰν τοῦτο λαμβάνει χώραν ὑπὸ τὴν περιπόθητον δροσιὰν δὲν ξέρω ποίου θερινοῦ κέντρου, ἢ ὑπὸ τὴν ἀποπνικτικὴν ἀτμόσφαιραν, τοῦ κλειστοῦ χειμωνιάτικο καφενείου, τὸ ὁποῖον κατ' ἀπαράβατον ἐθνικὸν μας κανόνα, κακοαερίζεται, καὶ περικλείει ὑπὸ τὴν σκάθαρτον στέγην του, ὅσα μικρόβια ἀνεκάλυψε καὶ ὅσα δὲν ἀνεκάλυψεν ἡ μικροβιολογία.

Ὁ λόγος ποὺ οἱ ξενύχτηδες εἶνε τὸ καλοκαῖρι περισσότεροι ἀπὸ τοὺς χειμερινούς, ἂς ἀναζητηθῇ εἰς τὴν βιοπάλην. Αὐτὴ ἡ ἀφόρητος δύναμις, ἀναγκάζει χιλιάδας ἀνθρώπων νὰ κοιμοῦνται νωρίτερα κατὰ τὰς χειμερινὰς νύκτας, ἐπειδὴ τὴν ἑπομένην ξημερώνει δουλειά. Τὸ καλοκαῖρι οἱ δουλειὲς λιγοστεύουν καὶ ὅλαι αὐταὶ αἱ μυριάδες ἀνθρώπων ἀναζοῦν, ὄχι διότι ἡ φύσις ἀποκτᾷ περισσότερα χαμόγελα καὶ περισσότερον ἐνδιαφέρον, ἀλλὰ διότι μποροῦνε νὰ ξενυχτήσουν. Ψυχολογήσατε ἕναν ἕκαστον ἐξ αὐτῶν, καὶ νὰ δῆτε πόσον εὐχαρίστως θὰ ἐδέχετο, νὰ ὑπῆρχεν ἔστω χειμὼν μόνιμος ἐν τῷ κλίματι τῆς Ἀττικῆς, ἀρκεῖ τὰ τῶν ἐργασίμων ὡρῶν νὰ διεῤυθμίζοντο κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα πάντοτε τὴν κατάκλισιν εἰς τὰς τρεῖς μετὰ μεσονύκτιον. Ἄλλωστε ὅσοι κατορθώνουν νὰ κανονίζουν μόνοι τὸ καθημερινὸν ὡρολόγιόν των, καὶ ἀπολαμβάνουν τὸ ξενύχτι καὶ κατὰ τὸ μεσοχείμωνο, ποτὲ τους δὲν ἀδημονοῦν γιὰ τὴν ἀλλαγὴν τῆς ἐποχῆς.

Ἐνθυμεῖσθε πρὸ δέκα ἀκριβῶς ἐτῶν, τὴν ἀείμνηστον ἐκείνην δημιουργικὴν πνοὴν ἤτις ἐκαλεῖτο διακτορία Παγκάλου; Μία ἀπόπειρα ἀναμορφώσεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἦλθε κατὰ τὰ ἔτη ἐκεῖνα. Ἀπὸ τὸν στρατῶνα τοῦ Ρούφ ἔχουσα τὴν προέλευσιν αὐτῆς, προσεπάθησε δι' ἀστυνομικῶν διαταγῶν, νὰ μακρύνῃ τὶς φούστες τῶν Ἀτθίδων, καὶ νὰ κοντήνῃ τὶς ὧρες τοῦ ξενυχτιοῦ. Τὰ κέντρα διετάχθησαν νὰ κλείνουν ἐνωρίς. Καὶ ἤτο ἀκόμη χειμὼν, ὅταν ἐξεδόθη ἡ ἀστυνομικὴ αὕτη τῆς κοσμογονίας διάταξις.

Ἐν τούτοις οἱ Ἀθηναῖοι — ποὺ θέλουν χειμῶνα καὶ καλοκαῖρι νὰ ξενυχτοῦν, μόνον ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς τῆς διαταγῆς, ἔνοιωσαν πόσον βαρειὰ εἶνε μία δικτατορία. Αἱ τόσαι ἄλλαι δικτατορικαὶ ἐκδηλώσεις τοῦ κ. Παγκάλου, ἡ διαγραφὴ λόγου χάριν τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν, πολὺ ὀλίγους εἶχε συγκινήσει. Ἀλλὰ ἡ ἀνάμιξις τοῦ Κράτους εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν νυκτερινῶν κέντρων, ἐπροκάλεσεν ἐναντίον τῆς Δικτατορίας δυσμένειαν, καλλιεργήσασαν ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἀφορμὴν, τὸ ἔδαφος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐστηρίχθησαν οἱ ἀνατροπεῖς της.

Ἕνας ξένος ποὺ ἔτυχε τότε νὰ βρίσκεται ἐνταῦθα, καὶ ἐκυκλοφόρει λόγῳ τῶν ἐργασιῶν του εἰς τὴν ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν, ἔκαμε τὴν παρατήρησιν:

—Ἐδῶ θὰ εἶνε τόπος νυκτερινῶν ὀργίων, γιὰ νὰ βλέπω τόσην κατὰ τῆς κυβερνήσεως κατακραυγὴν, ἐπειδὴ ἔβαλε κάποιαν τάξιν εἰς τὰ νυκτερινὰ κέντρα...

—Ὄχι, φίλτατε, τοῦ ἀπεκρίθην, τὸ ἀθηναϊκὸν ξενύχτι δὲν περιλαμβάνει ὀργια... Ἡ δαπάνη του ἀνέρχεται εἰς τὰ ἔξοδα ἑνὸς καφέ, ἐνῷ ἡ διάρκειά του, πλησιάζει ἐνίοτε καὶ τὸ ἑξάωρον... Ἐδῶ ξενυχτοῦν διὰ τὸ ξενύχτι... Δὲν εἶνε τοῦτο μέσον πρὸς ἄλλας ἀπολαύσεις... εἶνε σκοπός.

Καὶ περιέγραψα τότε, εἰς αὐτὸν τὸν ξένον, τὸν ἀλησμόνητον καὶ πνευματώδη Μανώλην Γουβέλην, ὅ-στις εἶχεν ἀποθάνει προπαγκαλικῶς.

Τὸ ξενύχτι του δὲν ἔλιγεν πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, καὶ ἐγίνετο τοῦτο κατὰ κανόνα μὲ προϋπολογισμὸν μιᾶς τὸ πολὺ δραχμῆς. Διεσταυρώθη ἕνα ξημέρωμα μὲ κάποιον φίλον του.

—Καὶ πάλιν ἡ Μαμά, θὰ μὲ μαλώσῃ διότι ἤργησα νὰ ἐπιστρέψω ἀπόψε...

—Μὰ αὐτὴ ἡ Μαμά, κύριε Γουβέλη, δὲν βαρέθηκε, νὰ σᾶς μαλώνῃ ἐπὶ ἑξῆντα χρόνια;

Ὁ Γουβέλης πέθανε πρὸ δεκαπέντε περίπου ἐτῶν. Τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν τῆς τότε μὲ τὴν σημερινὴν δραχμὴν, θὰ παρατηρήσωμεν ὅτι οἱ νῦν ξενύχτηδες Ἀθηναῖοι δὲν δαπανοῦν περισσότερα διὰ νὰ ξενυχτήσουν...

ΣΚΕΠΤΙΚΙΣΤΗΣ

Ὁ Ζεὺς

Ἡ ἔκλειψις τοῦ ἡλίου συνεκίνησε τὸν κόσμον, ὥστε ἀπεσπάσθη πρὸς στιγμὴν ἀπὸ τὰ χαμαίζηλα ἐπίγεια διὰ νὰ ἑξαρθῇ εἰς εὐγενέστερα καὶ ἠθοπλαστικώτερα, νὰ τείνῃ τὴν προσοχήν του πρὸς τὰ θαυμάσια τοῦ οὐρανοῦ. Ἀφῆκαν πρὸς στιγμὴν τοὺς ἀστέρας τοῦ Χόλλυγουντ καὶ τῶν καφωδίων διὰ νὰ ἐνθυμηθοῦν ὅτι καὶ ὁ οὐρανὸς ἔχει ἀστέρας. Ἀπὸ μηνὸς βλέπομεν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου νὰ ἀκτινοβολῇ πρὸς Ἀνατολὰς (ἐν Ἀθήναις ὑπεράνω τοῦ Ὑμηττοῦ) ὀγκώδης καὶ λαμπρότατος ὁ μέγιστος τῶν πλανητῶν Ζεύς.

Μόνος του ἀποτελεῖ ἕνα θαυμάσιον κόσμον. Εἰς αὐτὸν βλέπομεν μὲ μικρὸν τηλεσκόπιον εὐκρινέστατα τὸν μηχανισμὸν τῶν ἡλιακῶν καὶ σεληνιακῶν ἐκλείψεων. Ἀλλ' ἂς ὁμιλήσωμεν πρῶτον περὶ τοῦ πλανήτου. Εἶνε ὁ 5ος ἀπὸ τοῦ ἡλίου πλανήτης, τὸ ὁποῖον ὁ λαός μας ὀνομάζει γελαντζῆν ἤτοι ἀπατεῶνα, διότι οἱ ἀγωνιάτες καὶ οἱ ποιμένες τὸν ἐκλαμβάνουν ἐνίοτε ὡς τὸν Αὐγερινὸν (Ἀφροδίτην).

Ὁ ὄγκος του εἶνε 1322 φορὰς μεγαλύτερος τοῦ ὄγκου τῆς Γῆς, ἀλλ' ἡ μάζα του εἶνε ἀραιοτέρα, μόλις 317 φορὰς μεγαλυτέρα τῆς γῆϊνης, ἄρα ἡ πυκνότης τῆς ὕλης του δὲν φθάνει τὸ ¼ τῆς πυκνότητος τῆς Γῆς μας. Ἀπέχει δὲ τόσον ἀπὸ τὸν Ἥλιον, ὥστε ἐνῷ τὸ φῶς τούτου διανύει τὴν μέχρι ἡμῶν ἀπόστασιν εἰς 8 λ., διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν Δία χρειάζεται 42 λ. Τὴν τεραστίαν του τροχιὰν διανύει εἰς 11 ἰδικά μας ἔτη καὶ 315 ἡμέρας μας, διανύων 13 χ)μ. κατὰ δευτερόλεπτον. Ἀλλὰ ἐνῷ ἡ περιφορά του περὶ τὸν ἥλιον εἶνε κατὰ τὸ 1)3 περίπου βραδυτέρα τῆς ἰδικῆς μας, ἡ περὶ τὸν ἄξονά του περιστροφὴ εἶνε πολὺ ταχυτέρα τῆς γῆϊνης: ὁ τεράστιος αὐτὸς ὄγκος στρέφεται ἐντὸς 9 ὡρῶν καὶ 50 λεπτῶν ἰδικῶν μας. Ἡ ταχεῖα αὐτὴ περιδίνησις ἐξηγεῖ διατί εἰς τὸ τηλεσκόπιον τὸν ἐπόμενον ὄχι σφαιρικὸν, ἀλλὰ ὠοειδῆ, δηλαδὴ μὲ πολὺ ἐμφανῆ πλάτυνσιν κατὰ τὸν ἰσημερινόν του. Καὶ ἡ Γῆ εἶνε ἐξωγκωμένη κατὰ τὸν ἰσημερινόν της, ἀλλ' ὄχι τόσον πολύ. Ἡ ἐπιφάνειά του μᾶς παρουσιάζει σκιεράς ταινίας παραλλήλους πρὸς τὸν ἰσημερινόν του. Εἶνε νέφη πυκνοτάτης εἰς ὑδρατμοὺς ἀτμοσφαίρας. Πλὴν τούτου εἰς τὸ νότιον ἡμισφαίριόν του παρετηρήθη ἀπὸ τοῦ 1665 μία μεγάλη ἐρυθρὰ κηλὶς μήκους 50 ἑκατ. μέτρων, τῆς ὁποίας ἔκτοτε τὸ χρῶμα ἀπελευκάνθη. Τὸ φῶς του εἶνε περισσότερον παρ' ὅσον ἔπρεπε νὰ εἶνε ἂν ἀνέκλα ἁπλῶς τὸ ἐκ τοῦ ἡλίου προσπίπτον ἐπ' αὐτοῦ φῶς. Ἐκ τούτου συνάγεται, ὅτι ἐκπέμπει καὶ ἴδιον φῶς, ἤτοι ὅτι εὑρίσκεται ἀκόμη εἰς τὸ στάδιον τῆς πυρακτώσεως, μὴ σχηματισθέντος ἀκόμη ἐπιπάγου. Ἡ ἐρυθρὰ κηλὶς ἐθεωρήθη ὡς τὸ πρῶτον ψῦγμα τοιούτου σχηματισμοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἄλλα φαινόμενα ἐνισχύουν τὴν ἰδέαν τῆς πολτώδους του καταστάσεως: ἔνεκα τῆς μεγάλης του ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀποστάσεως, ὁ Ζεὺς δέχεται πολὺ ὀλιγώτερον ἢ ἡμεῖς τὴν ἡλιακὴν θερμότητα, καὶ ἐν τούτοις ἡ πυκνότης τῶν ὑδρατμῶν του καταγγέλλει ἀρκετὴν ἠρεμίαν στὶν ὑδάτων θερμότητα. Ἄρα τὴν παίρνει ἀπὸ αὐτὸν τὸν πλανήτην. Ταῦτα εἶνε σύμφωνα μὲ τὴν κοσμογονικὴν θεωρίαν τοῦ Λαπλὰς. Ἡ μάζα του ἀπεσπάσθη ἀπὸ τοῦ Ἡλίου πολὺ πρὸ ἡμῶν, ἐνῷ ἡ μικροτάτη Σελήνη, ἔχουσα ὄγκον τὸ 1)49 τοῦ γῆϊνου κατόπιν ἡμῶν ἀπὸ τῆς μάζης μας. Καὶ ὅμως αὐτὴ μὲν εἶνε γραία πλέον, ἑτοίμη νὰ διαρραγῇ, ἕνα φρικῶδες νεκροταφεῖον, ὁ δὲ πελώριος Ζεὺς ἀκόμη εὑρίσκεται εἰς τὴν νηπιακήν του ἡλικίαν. Ἀκριβῶς ἕνεκα τῆς διαφορᾶς τοῦ ὄγκου των. Ἡ μεσάζουσα μεταξὺ τούτων Γῆ διανύει τὸ ἀνδρικὸν στάδιον τῆς πλανητικῆς της ἀκμῆς. Ἐπὶ πλέον ἀκριβεῖς μετρήσεις δεικνύουν ὅτι ἡ περιστροφική ταχύτης τῆς ἐπιφανείας τοῦ Διὸς εἶνε διάφορος εἰς τὰ διάφορα πλάτη, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐξηγεῖται μόνον μὲ ρευστὴν μᾶζαν.

Ὁ Ζεὺς ἔχει ἐννέα δορυφόρους, δηλ. ἐννέα σελήνας στρεφομένας περὶ αὐτὸν. Παραδόξως ἐνῷ ἔπρεπε πάντες οὗτοι νὰ περιφέρωνται πέριξ του, καθ' ἣν φοράν καὶ αὐτὸς στρέφεται περὶ τὸν ἄξονά του, δύο ἐξ αὐτῶν, οἱ μᾶλλον ἀπέχοντες κινοῦνται ἀναδρομικῶς. Ἄξιον δὲ σημειώσεως ὅτι ἐνῷ οἱ ἄλλοι δορυφόροι ἀνεκαλύφθησαν τηλεσκοπικῶς, τρεῖς ἐκ τῶν ἀπωτέρων καὶ μικροτέρων ἀνεκαλύφθησαν καὶ φωτογραφικῶς καὶ εἶνε ὁραστοὶ μόνον δι' ἰσχυρῶν τηλεσκοπίων. Ἡ μέθοδος αὐτὴ συνίσταται εἰς τὸ ἑξῆς: φωτογραφεῖται χώρα τις τοῦ οὐρανοῦ ἐπανειλημμένως καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἀπολύτως συνθήκας. Οἱ ἀκίνητοι, δηλ. οἱ ἀπλανεῖς μένουν πάντοτε ἐπὶ τῆς φωτογραφικῆς πλακὸς εἰς τὴν αὐτὴν σχετικὴν των θέσιν. Ἂν τις ὑπάρχῃ κινητὸς, δηλαδὴ ἐκτοπιζόμενος, φαίνεται εἰς διαφόρους θέσεις ἐπὶ τῶν διαφόρων πλακῶν. Καὶ ἂν μὲν εἶνε γνωστὸς ἔχει καλῶς, ἂν δὲ μὴ μελετᾶται δι' ἐπανειλημμένων φωτογραφήσεων ἡ κίνησίς του. Οὕτω ἀνεκαλύφθησαν οἱ πλεῖστοι τοῦ σμήνους τῶν τηλεσκοπικῶν λεγομένων πλανητῶν, οἱ ὁποῖοι εἰσέρχονται μεταξὺ Ἄρεως καὶ Διός, διάφοροι κομῆται καὶ τρεῖς ἐκ τῶν δορυφόρων τοῦ Διός.

Οἱ δορυφόροι καὶ κυρίως οἱ μεγαλύτεροι Ἰώ, Γανυμήδης, Καλλιψὼ, παρουσιάζουν σπουδαῖον φαινόμενον, τὰς ἐκλείψεις των, χρησιμώτατον εἰς τοὺς ναυτικοὺς καὶ ἔγιναν ἀφορμὴ θεμελιώδους σημασίας ἀνακαλύψεως.

Ἰδοὺ περὶ τίνος πρόκειται:

Περιφερόμενοι περὶ τὸν Δία εἰσδύουν εἰς τὴν σκιάν του καὶ ἐξαφανίζονται, δηλαδὴ πάσχουν ἔκλειψιν, μετ' ὀλίγον δὲ ἀναφαίνονται ἀναλάμποντες, διότι ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν σκιὰν τοῦ πλανήτου. Ἄλλοτε πάλιν κατὰ τὴν περιφοράν των, διέρχονται ἐμπρὸς ἀπὸ τὸν πλανήτην καὶ βλέπομεν, μὲ ἰσχυρὸν τηλεσκόπιον τὸν δορυφόρον ὡς κατάμαυρον σημεῖον νὰ κινῆται ἐπὶ τοῦ δίσκου τοῦ πλανήτου. Συχνὰ μάλιστα βλέπομεν ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ κατάμαυρον σημεῖον ἕνα ἄλλο ὀλιγότερον βαθύχρουν νὰ προτρέχῃ τούτου. Εἶνε ἡ σκιὰ τοῦ δορυφόρου. Ἐκεῖ ποὺ εἶνε ἡ προτρέχουσα σκιὰ συμβαίνει ἔκλειψις ἡλίου. Οἱ ἀστρονόμοι γνωρίζοντες ἀκριβῶς τὰ μηχανικὰ δεδομένα τοῦ συστήματος εἶχεν ἀποθάνει προπαγκαλικῶς.

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΟΠΙΣΩ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΣΤΙΚΟΥΣ ΘΕΣΜΟΥΣ

Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΡΩΣΣΙΑ

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΖΕΙ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΕΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ

ΠΟΙΑΙ ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΙ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Μόσχας, ἡ ἑτοιμαζομένη Συνταγματικὴ μεταρρύθμισις — περὶ τῆς ὁποίας μετεδόθησαν ἤδη ἐκτενεῖς λεπτομέρειαι — δὲν πρόκειται νὰ θίξῃ τὴν Ὁμοσπονδιακὴν ὀργάνωσιν τῆς Ἑνώσεως τῶν Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν. Αἱ ὑφιστάμεναι δημοκρατίαι διατηροῦν τὴν αὐτοτέλειάν των, πιθανῶς δὲ ἡ Γεωργία καὶ αἱ δύο ἄλλαι δημοκρατίαι τοῦ Καυκάσου ('Αζερμπαϊτζὰν καὶ Ἀρμενία), αἵτινες ἀποτελοῦν τὴν Ὁμόσπονδον δημοκρατίαν τοῦ Καυκάσου, θὰ καταστοῦν καὶ αὐταὶ ἀνεξάρτητοι ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς Ἑνώσεως τῶν Σ. Σ. Δημοκρατιῶν, τὸν ὁποῖον ὁ ἀριθμός, ὡς λέγεται, θ' ἀνέλθῃ εἰς ἑνδεκα (ἀπὸ τῶν ἤδη ἑπτὰ) ἀνακηρυσσομένων ὡς ἀνεξαρτήτων Δημοκρατιῶν καὶ δύο εἰδικῶν περιφερειῶν τοῦ Καζακστὰν καὶ ἄλλης τινὸς ὑπαγομένης ἤδη εἰς ἄλλας δημοκρατίας.

Πιθανώτατα, ἡ ὑπὸ μελέτην συνταγματικὴ μεταρρύθμισις θὰ προβλέπῃ καὶ τὴν κατάργησιν τοῦ Συνεδρίου τῶν Σοβιέτ, τὸ ὁποῖον, ὡς γνωστόν, ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον ὄργανον τῆς ἐξουσίας, ὡς καὶ τῆς Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς ἀσκούσης ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Συνεδρίου τὴν νομοθετικὴν καὶ ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν ἐγκαθίδρυσιν ἀντ' αὐτῶν κοινοβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ δύο Σωμάτων.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, καταργουμένου τοῦ ἀξιώματος τοῦ Προέδρου τῆς Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ ὁποῖον κατέχει ὁ Στάλιν, ὁ ἀνώτατος ἄρχων τῆς χώρας θὰ λάβῃ τὸν τίτλον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Συγχρόνως ὅμως, τὸ κοινωνικὸν καθεστὼς εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν, ὑφίσταται ἀπὸ τινος μίαν ἐξέλιξιν, ἡ ὁποία δὲν παύει νὰ προκαλῇ τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον παντ

Θεάματα

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ο Ρωμύος, ΑΛΡΟΠΟΛ. «Πολεμικὴ πτῆσις Νέα Ἀθήνων», ΑΛΚΗΣΤΗ. (Ἰακωβίου—Ἰστορικόν). «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνος», ΑΛΚΑΖΑΡ. (Ἀλκαζάρ). «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνος», ΒΑΣΙΝΟ (Βασσινό). «Ο Κόσμος ἐκκαθαίρεται», ΑΛΟΥ. (Ἀλουᾶς Ἀλβανίας - Ἰστορικόν). «Ἡ Ἀγάπη», ΑΚΤΙΟΝ (Παγκρατίου). «Ἀγόρασε φρόνημα», ΜΑΡΙΚΑΣ (Λιλίκας). «Ρ. 38», ΜΑΝΤΡΑ ΑΤΤΙΚ (Ἀττικὸν). «Ἀγόρασε φρόνημα», ΠΕΡΟΚΕ. «Ἀπηχήσεις», ΣΑΛΑΡΤΖΙΟ. «Ἡ Βασίλισσα».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ο Ταρζὰν καὶ ἡ σύντροφός του», ΟΥΦΑ. «Ο Δόξα δρόμων», ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΚΟΝ. «Λόνδρα καὶ Λιγνόν», ΑΛΚΑΖΑΡ. «Λιόνσαιντς», ΑΘΗΝΑ. «Ἀξέχαστος», ΑΙΓΗΣ. «Ἀγάπε νὰ σὲ πιστεύω», ΑΙΓΛΗ. «Ἀγάπη καὶ ἀνταγωνισμός», ΒΙΤΤΟΡΙΑ. «Ἐπικίνδυνον τὸ πάνινον», ΓΛΟΡΙΑ. «Ἐπαναστάσεις στὴ χαρακωμένη γῆ», ΓΚΡΕΚΑ (Π. Φάληρο). «Ἤξερες μυστικά», ΔΙΑΝΑ (Π. Φάληρο). «Βαρύβας Ἀντίζ», ΕΔΕΝ. «Ἀξέχαστος», ΕΛΠΙΣ. «Ἀγάπη τῆς ἀνθρώπου», ΕΣΠΕΡΟΣ. «Ἀγαπᾶ τὸν ἄνθρωπο», ΕΣΠΕΡΙΑ. «Ἐξαφανίζομαι», ΖΩΣΤΗΡ. (Καλλιθέας). «Ἀγάπη ἀνθρώπου», ΗΡΩΔΕΙΟΝ. «Ἀμφιβολία», ΚΑΛΛΙΘΕΑ. «Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνος», ΚΥΒΕΛΗ. «Ὁ Ἀνθρωπόμορφος», ΚΥΡΕΝΗ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς ἀνθρώπου», ΛΑΣΚΑΡΙΝΑ. «Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνος», ΛΙΝΤΟ. «Ἀμπτιάν πρᾶκταρ», ΜΑΣΣΑΛΙΑ. «Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνος», ΜΟΝ ΣΙΝΕ. «Ὁνείρα τοῦ αὐλοκόρη», ΠΑΤΗΣΙΩΝ. «Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνος», ΟΑΣΙΣ (Ζωτικοῦ). Βαρυετὲ. Φέμμινας, ΠΑΛΛΑΣ (Ἀμπελοκήπων). «Ὁ Ἀγκῶν τῆς κοιλιᾶς», ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ. «Ἔσβυσε χθές», ΠΕΥΚΑ. «Κόστα Πεύκα», ΡΙΑΛΤΟ. «Ἀγάπη μὲ τὸν κόσμο», ΡΟΖΙΚΛΙΡ. «Ἔνας φόνος στὴ Βοῦλα», ΣΑΒΟΥΑ. «Ἀγκυλοσαυρος», ΣΑΒΟΥΑ. «Φαρμάκι τὸ Λίζτοκ», ΣΟΦΙΑ. «Ἀγάπη τῆς ἀνθρώπου», ΣΤΑΛΙΟΝ. «Ἀγαπημένες κεφάλες», ΤΙΤΑΝΙΑ. «Ἀγάπη ἀνθρώπου».

Ρεστωράν καὶ ταβέρνες

ΠΛΑΖ ΓΛΥΦΑΔΑ μέχρι πρωΐας.

Ἀναγγελίαι

Ἀναγγελίαι τοῦ Τυπογραφείου Ἐμμανουὴλ Γ. Κασιμάτης Ὁδὸς Ἀγ. Παρασκευῆς 12 (Λαλάουζα).

Ἐξ ἀντικειμένου ἀσθένειας τῆς σημερινῆς ἡμέρας ἐπὶ τῆς ἐνάτης βραδὺ ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ κοντὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν αὐτὴν τὴν ἐγγυᾶται ὁ Βασιλεὺς ἐ. φυσεῖ εἰς καὶ ὑπερβάλει τὸν ἀκμαῖον τῶν ἐφετινῶν καὶ δεμνὸν Ἀγγλικὸν βέβαιον ὅτι καὶ εἰς τὴν Μακεδονίαν ἀνέμενε ἀδύνατον ἐξ ἀπόψεως λαϊκῆ νοοτροπίας, τὸ αὐτὸ λαϊκὸν ἀνθρώπινον ἐπὶ τῆς ἀπεκδύσεως τῆς βασιλικῆς περιβολῆς τῆς ὁποίας ἡ ἀποτέλεσμα θὰ ἀποβῇ τοιοῦτοτρόπως ἀνεπιφύλακτος ἐν τῷ ἐν γένει καὶ ἐπιεστέρως διὰ τὴν Βόρειον Ἑλλάδα.

—□◆□—

Αἱ Ἑλληνο-βουλγαρικαὶ ἀντιπαραστάσεις τοῦ ἐξόχου Ἕλληνος ὑπουργοῦ κ. Σ. Σφέρα ἀπεφάσισε ἐν τέλοσι ὅτι μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ Ἑλλάδος καὶ Ὀπερήφανα παρουσιάζει ἔφεσις ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐπὶ τῆς ἀναλόγου πρὸς τὴν ΖΑΝ ΜΥΡΑ ΒΕΡΑ ΚΟΡΕΝ καὶ τοῦ ΖΑΝ ΓΚΛΑΛΝ ΖΑΝ ΜΑΣ ΣΗΜΕΡΟΝ στὸ

ΚΑΠΙΤΟΛ

«ΛΙΤΣ»

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Ἐδγαρδ Οὐάλλας — 4ον — **«Ἡ Ἄσπρη Μάσκα»**

«Ἀλλὰ... μὰ πιὰ Λάθος ἀμφιβολίες, Γουάλλε»
«Τί θέλετε νὰ πῶ! Ἐν ἀμμιλίτσα τὰ ἀστεῖα τὰ ἀστεῖα»
Ξεμπιπτουν ἀπολύτως... ἀλλὰ, εἶναι ἄν ἀπατεωνιστικὸ τὸ... ἀλλόγλωσσο! Πῶς μπορεῖ νὰ φιλοξενήσῃ αὐτὸ ἀκόμη ὁ Πετκόβιτς, εἶναι πεσμένος;
«Μὲν ἐκπλήττεσαι Μάξη. Αὐτὸ εἶναι ἕνα τεχνικὸν τέχνασμα «Λόρδος μασκα». Ἔκει πάει μὲ κεφὶ τὸ ἀποτυπώματα τοῦ Λόγκωλεϊ. Ὅταν γράψῃ τὸ πλήρεις κομψοῦ φορέματος ἀπὸ ἕνα τῶν φιλοδόξων τοῦ λόστκιν μὲ τὰ ἀποτυπώματα τοῦ Πέτκοβιτς...»
«Κοιτάτε μ' ἀπορία τὴν ἀκρίβεια τῆς ἀναφορᾶς μου. Ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος ἔφυγε ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν! Ὅταν ἔφυγε ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν ἔφυγε ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν! Ὅταν ἔφυγε ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν ἔφυγε ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν!»
«Ὅχι! Μάξη! Πάμε νὰ φύγουμε ἀπὸ ἐδῶ! Ἔχω ἀρκετὰ φρόνημα. Ἐν τοῦτοις ἀρκετὰ ἀρκετὰ!»

Ἡ ἐπιστημονικὴ παρακολούθησις τῆς ἐκλείψεως τοῦ ἡλίου: Ἀριστερὰ ἡ Πολωνικὴ ἀποστολὴ εἰς Κερατέαν, δεξιὰ ἡ Ἑλληνικὴ εἰς Σούνιον.

Ἀδιαφορία

Μ' ἀποχαιρέτησες μὲ κρύα τὴ μάτια Κ'! Γιὰ σ' ἀποχαιρετᾶς ἀπὸ τὴν ἄκρη τῆς ἐξέως. Κ' ἤμουν ἀδὲ εἶχε σβύσει μέσα ἡ φωτιά, κὶ ὀτὲ ὁ μεγάλος κόσμος ἀπὸ τὴν ἀγάπη ἀποκοιμήθη.

Ἔξαφνα πῆ, κ' οἱ δυό, ποτὲ μαζὶ πειό, ποτὲ, ποτὲ μαζὶ νὰ μὴ ξμείξομε πιὰ πιὰ... Κ' ἔτσι θολὴ ἡ ματιά μας κὶ χτρὸ σκιὰ σὰν ἀνθὸς μαρμαρένιο, τὸ κεφάλι...

Κ' ἔξαφνα πῆ : «Ἔγὼ δὲ τ' ἀγαπῶ !... Δὲν μ' ἀγαπᾶς κ' ἐσὺ... Δὲν εἶν' ἀλήθεια !...» Κὶ τὸν μεγάλον τὸν ἀδάστατο καιρὸ, ἐκρόμαμε κ' οἱ δυό, θαθιὰ στὸ σκότιάσε.

Μὰ σ' ἀγαπῶ !... τὸ ἔξρεις. Κ' ἐσὺ μ' ἀγαπᾶς. Κ' ἐσὺ ποτὲς στὸ δόδα μου, σὰν ἀν ἀστεκρεῖς. Κ' ἐσὺ μὲς τὴν ἀδιάφορη σου τὴν ψυχὴ κ' ἐσὺ, τρέμεις, ματώνεις κὶ δοκρύζεις.

"Ἤταν οἱ δρόμοι τόσο χωριστοὶ Κ' ἔνα ἄλλον δρόμο ἔπρεπε ὁ καθένας μας νὰ πάρῃ... Μὰ ἡ φτωχὴ μου ἀγάπη ἐκείνη τὴν ἀγάπη ἐκείνη τὴν ἀγάπη κὶ ἐκείνη τὴν ἀγάπη κὶ ἐκείνη τὴν ἀγάπη κὶ

5η ΠΡΩΙΝΗ

Ο κ. ΗΝΤΕΝ ΑΝΗΓΓΕΙΛΕΝ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΠΕΡΙ ΑΡΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΥΡΩΣΕΩΝ

ΔΡΙΜΕΙΑ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΜΠΑΛΝΤΟΥΪΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 18. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων εἶνε ὑπερπλήρης κόσμου. Ὅλα τὰ βουλευτικὰ ἑδώλια ἔχουν καταληφθῆ. Τὰ θεωρεῖα εἶνε κατάμεστα. Τὸ Διπλωματικὸν Σῶμα ἀπὸ ἑνωρὶς κατέλαβε τὰς θέσεις του εἰς τὸ οἰκεῖον θεωρεῖον. Ἡ ἀναμενομένη συζήτησις ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ὅσον ἀφορᾷ τὰς κυρώσεις, παρακολουθεῖται ὑπὸ τῶν βουλευτῶν καὶ τοῦ κοινοῦ μετὰ τινος νευρικότητος.

Ὁ κ. Ἤντεν, λαμβάνων τὸν λόγον ἐν μέσῳ ἄκρας σιγῆς, ἀναγγέλλει, ὅτι μετ' ἰδιαιτέρας χαρᾶς ἐπιλαμβάνεται τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐκθέσῃ τὴν στάσιν τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν διαφόρων ζητημάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ ἀποφανθῇ ἡ Κ.Τ.Ε. καὶ συνεχίζει ὡς ἑξῆς:

«Ἀφ' ὅτου τὸ ζήτημα τῆς ἰταλοαιθιοπικῆς διαφορᾶς ἐτέθη ἐπὶ τάπητος, ἡ κυβέρνησις τῆς Α. Μ. συμμετέσχεν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν ὁμαδικὴν δρᾶσιν, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἠδύνατο νὰ λυθῇ ἡ διαφορά, καὶ ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἐξηκολούθει νὰ συμμερίζεται πλήρως οἱασδήποτε ἀποφάσεις, τὰς ὁποίας ἡ Κ.Τ.Ε. ἤθελε λάβει. Πολλάκις ἡ κυβέρνησις ἐζήτησε νὰ ἀναληφθῇ μία πρωτοβουλία, τὴν ὁποίαν κανεὶς ἄλλος δὲν ἀνελάμβανεν. Οὕτω, μὲ τὴν Κοινωνίαν πραγματοποιοῦσαν εἰς ἀβίεξοδον, τὸ καθῆκον τῆς κυβερνήσεως ἦτο ν' ἀναλάβῃ καὶ πάλιν τὴν πρωτοβουλίαν καὶ δέον νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ σκοπὸς δι' ὃν ἐπεβλήθησαν αἱ κυρώσεις, δὲν ἐπραγματοποιήθη. Εἰς ἄκρον ἐσφαλμένοι ὑπολογισμοὶ ἐγένοντο, εἰς ἐκ τῶν ὁποίων ἦτο ἡ γνώμη τῶν στρατιωτικῶν πολλῶν χωρῶν, ὅτι ὁ πόλεμος θὰ διήρκει ἐπὶ πολὺ μακρότερον χρόνον καὶ συνεπῶς αἱ κυρώσεις — αἱ ὁποῖαι ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι δὲν θὰ ἐπέδρων ἀμέσως — θὰ ἐπέφερον ἐν τέλει τὸ ἀποτέλεσμά των καὶ θὰ ἐπετυγχάνετο οὕτω δι' αὐτῶν ἡ διευθέτησις τῆς διαφορᾶς. Ἡ Ἰταλικὴ στρατιωτικὴ ἐκστρατεία ἐπέτυχεν. Ἡ πρωτεύουσα καὶ μέγα μέρος τῆς Ἀβησσυνίας διατελεῖ ὑπὸ τὴν στρατιωτικὴν κατοχὴν τῶν Ἰταλῶν καὶ ἡ ἀβησσυνιακὴ κυβέρνησις δὲν ἐπέζησεν. Ἡ κατάστασις αὕτη μόνον διὰ στρατιωτικῆς δράσεως ἔξωθεν ἦτο δυνατὸν ν' ἀνατραπῇ. Ὑπῆρχε χώρα τις παρεσκευασμένη πρὸς τοιαύτην στρατιωτικὴν δρᾶσιν, ἡ ὑπάρχει τμῆμα τι τῆς ἀγγλικῆς κοινῆς γνώμης παρεσκευασμένον πρὸς τοιαύτην δρᾶσιν; Τοιαῦτα εἶνε τὰ ἄδρὰ χαρακτηριστικὰ τῆς καταστάσεως. Ἐάν ἡ Κ.Τ.Ε. προσηλοῦτο εἰς τὸ νὰ ἐπιτύχῃ τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοπούς, τοὺς ὁποίους εἶχεν ἀρχικῶς ὑπ' ὄψει της, τότε δέον αὕτη νὰ ἦτο ἑτοίμη ὅπως λάβῃ μέτρα ἐντελῶς διαφορετικοῦ χαρακτῆρος, τὰ ὁποῖα ἀναποφεύκτως θὰ ὡδήγουν εἰς πολεμον ἐν τῇ Μεσογείῳ. Οὐδεὶς δύναται νὰ γνωρίζῃ ἀν ἕνας τοιοῦτος πόλεμος θὰ περιωρίζετο εἰς τὴν Μεσόγειον. Νομίζων ὅτι ἡ Κ.Τ.Ε. δὲν θὰ ηὐνόει τοιαύτην δρᾶσιν, δὲν εὗρον λογικὸν νὰ κρίνω ὅτι ἡ Ἀγγλία, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐὰ ἔπιπτε τὸ μεγαλύτερον βάρος τοῦ φορτίου ἑνὸς τοιούτου πολέμου, θὰ τὸν ἤθελεν. Ἡ Βουλὴ δέον ν' ἀνεισκοπήσῃ ὁλόκληρον τὴν κατάστασιν, τῆς ὁποίας μέρος μόνον ἀποτελοῦν αἱ κυρώσεις. Οὐτω ἡ Κυβέρνησις, μὴ δυναμένη ἐκ τῶν προτέρων νὰ γνωρίζῃ τὰς ἀπόψεις τῆς Κ.Τ.Ε., τῇ εἰσηγήσει μου, ὡς ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐσκέφθη ὅτι χρέος της ἦτο νὰ φθάσῃ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι δὲν ὑπάρχει τοῦ λοιποῦ ὄφελος ἐκ τῆς συνεχισεως τῶν κυρωσεων ὡς μέσου πιεστικοῦ κατὰ τῆς Ἰταλίας. Διατήρησις τῶν κυρώσεων ἄνευ σαφῶς προδιαγεγραμμένου σκοποῦ, θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν κατάρρευσιν τοῦ κυρωτικοῦ μετώπου, οὕτως ὥστε ἐντὸς ὀλίγων ἑβδομάδων ἡ Κ.Τ.Ε. θ' ἀντιμετώπιζε κατάστασιν πραγμάτων ἔτι μᾶλλον χαώδη. Ἡ Κοινωνία δέον νὰ παραδεχθῇ ὅτι αἱ κυρώσεις δὲν ἐπέτυχον τοῦ σκοποῦ των καὶ δέον ἀναλόγως νὰ ἐνεργήσῃ, ἀνήκει δὲ εἰς αὐτὴν ν' ἀποφασίσῃ καὶ οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ ἀπόφασίς της, ἡ κυβέρνησις τῆς Α.Μ. θὰ τὴν συμμερισθῇ ὡς ἄποψιν τοῦ συνόλου τῆς Κ.Τ.Ε.».

«Οὐδὲν μᾶς βαρύνει, προσέθεσεν, ὅπως ζητήσωμεν συγγνώμην, οὐδὲ ἔχομεν τι ν' ἀνακαλέσωμεν. Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει ὑπ' ὄψει της νὰ ζητήσῃ ἀνάκλησιν ἢ τροποποίησιν τῆς ἀποφάσεως, ἣν ἐξέδωκεν ἡ Κ.Τ.Ε. τὸ παρελθὸν φθινόπωρον ὅσον ἀφορᾷ τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς ἐπιθέσεως.»

Ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς περαιτέρω δράσεως τῆς Κοινωνίας, ὁ κ. Ἤντεν προέβη εἰς σοβαρὰν δήλωσιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀμοιβαίαν συνδρομὴν μεταξὺ τῶν κρατῶν μελῶν τῆς Κοινωνίας. Ὑπέμνησε τὰς ἀμοιβαίως παρασχεθείσας βεβαιώσεις τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον μεταξὺ τῶν κυβερνήσεων μεσογειακῶν τινων δυνάμεων, ἐν αἷς καὶ ἡ Ἀγγλία, τῆς ὁποίας τὴν ἄποψιν ἀπεδέχθησαν αὗται, καὶ οἵτινες θὰ ἰσχύσουν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἂν ἡ κυβέρνησις ἀποφασίσῃ τὴν ὄρσιν τῶν κυρώσεων καὶ διὰ τὴν περίοδον τῆς ἀβεβαιότητος, ἤτις κατ' ἀνάγκην θὰ ἐπακολουθήσῃ.

«Μὲ τὴν πεῖραν, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Ἤντεν, τῶν γεγονότων τῶν τελευταίων μηνῶν, ἡ κυβέρνησις κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἤτο ἀνάγκη ὅπως ἡ Μεγάλη Βρεταννία παραμένῃ διαρκῶς ἐν τῇ Μεσογείῳ καὶ ἐν ἰσχυροτέρᾳ ἀμυντικῇ θέσει ἐκείνης, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκετο προτοῦ ἐπέλθῃ ἡ μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Αἰθιοπίας ρῆξις.»

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΠΑΛΝΤΟΥΪΝ

Μετὰ τὸν κ. Ἤντεν ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ κ. Μπάλντουϊν, ὅστις ἰνασκοπῶν τὴν κατάστασιν, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἐὰν ὁ πόλεμος ἐκραγῇ πρὸς τὴν Μεσόγειον, οἱ ἄνθρωποι θὰ πληρώσουν μὲ τὴν ζωήν των τὴν πρώτην νύκτα, διότι τὸ πρῶτον πλῆγμα, τὸ ὁποῖον θὰ κατενεχθῇ, θὰ προέλθῃ ἴσως ἐκ τοῦ ἀέρος.»

Ὁμιλῶν περὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῆς Εὐρώπης, ὁ κ. Μπάλντουϊν εἶπε:

«Θεωρῶ ὅτι εἶνε ὑψίστης σημασίας ἔργον, ὅπως ἡ Γερμανία, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία ἐργασθοῦν διὰ τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης, παρὰ τὸ πλευρὸν ἡ μία τῆς ἄλλης.»

Καταλήγων ὁ κ. Μπάλντουϊν, ἐδήλωσεν ὅτι αἱ ἐκτεθεῖσαι ὑπὸ τοῦ κ. Ἤντεν σήμερον ἀπόψεις, «συγχάνουν τῆς ὁμοθύμου ὑποστηρίξεως τῆς Κυβερνήσεως.

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ

Ὁ ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Ἄτλυ ἐδήλωσεν, ἐπικρίνων τὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως, ὅτι ὁ θάνατος τῆς Αἰθιοπίας εἶνε προειδοποίησις δι' ὅλα τὰ μικρὰ ἔθνη τῆς Εὐρώπης καὶ κατηγόρησε τὴν κυβέρνησιν ὅτι παρέλειψε νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἐπισήμως ἀναληφθείσας ὑπ' αὐτῆς ὑποχρεώσεις ἐκ τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κοινωνίας, ἡ ὁποία — εἶπεν — εἶνε ἡ κλεὶς τοῦ οἰκοδομήματος τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ἀγγλίας. Συγχρόνως ὁ κ. Ἄτλυ ἀπέδωκε μομφὴν πρὸς τὴν κυβέρνησιν ὅτι διὰ τῆς ἐλλείψεως ἀποφασιστικότητος καὶ εὐθύτητος ἐν τῇ ἐξωτερικῇ της πολιτικῇ ἐμείωσε τὸ γόητρον τῆς Ἀγγλίας, ἐξησθένησε τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν καὶ ἔθεσεν ἐν κινδύνῳ τὴν εἰρήνην.

Κατόπιν ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Λοϋδ Τζώρτζ, ὅστις ἐπετέθη δριμύτατα κατὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τῶν ἑξῆς:

«Ποία ἦτο ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ συγκρατήσῃ τὴν εἰρήνην; Ἡ πολιτικὴ τῆς συνίστατο εἰς τὸ νὰ εὐνουχίσῃ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν καὶ βασισθῇ εἰς σύμφωνα καὶ εἰς τοὺς λόγους τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Θησαυροφυλακίου κ. Τσάμπερλαιν περὶ «περιωρισμένης ζώνης κινδύνου»; Ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως συνιστατο εἰς τὸ νὰ ὁπλισθῇ μέχρις ὀδόντων ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ της διότι ἐγνώριζεν ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἄλλη διέξοδος; Εἶνε τόσον βέβαιον ὅσον ὅτι ἡ νὺξ διαδέχεται τὴν ἡμέραν, ὅτι ὁ πόλεμος θὰ διαδεχθῇ τὴν πολιτικὴν αὐτὴν τῆς αὐτοκτονίας».

Ἡ κοινοβουλευτικὴ ὁμὰς τοῦ Ἐργατικοῦ κόμματος ἐξέδωκε προκήρυξιν πρὸς τὸν ἀγγλικὸν λαόν, φέρουσαν τὸν τίτλον «Μεγάλη προδοσία», ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναφέρεται ὅτι ἡ Κ.Τ.Ε., μὲ τὴν ὁποίαν ἡ Ἀγγλία εἶχε συνταχθῆ, εὑρίσκεται νῦν ἐν σοβαρῷ κινδύνῳ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ Α. Μ. ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΒΑΛΛΑΝ

ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΚΑΒΑΛΛΑ, 18. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας).— Τὴν πρωΐαν σήμερον ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, παρουσίᾳ τῶν ἀρχῶν καὶ χιλιάδων λαοῦ, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπευφήμησε ζωηρῶς, κατέθεσε στέφανον ἐκ δάφνης εἰς τὸ ἠρῶον τῶν πεσόντων.

Μετὰ ταῦτα ἐπεθεώρησε τοὺς στρατῶνας, ὁ δὲ σωματάρχης τοῦ παρουσίασε τοὺς ἀξιωματικοὺς, πρὸς τοὺς ὁποίους ἡ Α. Μ. ἀπηύθυνε παραινετικοὺς λόγους συστήσας ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκον ἵνα ὁ στρατὸς καταστῇ ἀντάξιος τῶν προσδοκιῶν τοῦ ἔθνους. Κατόπιν ἐπέδωκεν εἰς τοὺς παρασημοφορηθέντας ἀξιωματικοὺς ἠδυχείρας τὰ παράσημα καὶ ἀκολούθως ἐδέχθη τὰς ἀντιπροσωπείας τῶν ὀργανώσεων, δώσας ἐντολὴν ὅπως προηγηθοῦν αἱ ἐργατικαί.

Καὶ κατὰ πρῶτον λόγον ἐδέχθη τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ καπνεργατικοῦ σωματείου «Ἀνεξαρτησία», τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀποκλείσει ὁ Νομάρχης.

Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν καπνεργατῶν, ηὐχήθησαν ἐν ἀρχῇ εἰς τὸν Βασιλέα τὸ «ὡς εὖ παρέστη» καὶ διεμαρτυρήθησαν διότι αἱ ἀρχαὶ ἀπέκλεισαν τοὺς καπνεργάτας ἀπὸ τὴν ὑποδοχήν του. Ἀκολούθως ἐξήγησαν εἰς τὸν Βασιλέα ὅτι κακῶς ἡ Ἀσφάλεια χαρακτηρίζει τοὺς καπνεργάτας ὡς κομμουνιστάς, ἐνῷ αὐτοὶ εἶνε συνετηρητικοὶ οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν μὲ πολιτικὰ ζητήματα καὶ ζητοῦν μόνον νὰ βελτιώσουν τὴν θέσιν των. Ἐξήγησαν συγχρόνως εἰς τὸν Βασιλέα, ὅτι ἡ Ἀσφάλεια φροντίζει νὰ εἰσάγῃ μεταξὺ των γραμμῶν των καὶ ἀναρχικὰ στοιχεῖα, διὰ νὰ τορπιλλίζῃ οὕτω τὸν ἀγῶνα διὰ τὸ ψωμί των. Ἐν συνεχείᾳ ἀνέπτυξαν τὰ αἰτήματά των ζητήσαντες τὴν παροχὴν γενικῆς ἀμνηστίας, τὴν ματαίωσιν τῶν ἐκτοπισμῶν, τὴν ἀποκατάστασιν τῶν συνδικαλιστικῶν ἐλευθεριῶν καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν οἰκονομικῶν αἰτημάτων των.

Ὁ Βασιλεὺς, ἀπαντῶν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἐξέφρασε τὴν χαράν του διὰ τὰ ὡραῖα λόγια τὸ ὁποῖα ἤκουσεν ἀπὸ αὐτὴν καὶ ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἐξετάσῃ μετὰ πάσης εὐμενείας τὸ ὑπόμνημα.

Μετὰ τούτους ἐδέχθη ἀντιπροσωπείας τῶν στιβαδόρων καπνεργατῶν καὶ τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου καὶ ἀκολούθως τὰς μητέρας τῶν ἐξορίστων κομμουνιστῶν, αἵτινες καὶ τῷ ὑπέβαλον ὑπόμνημα ἐκ μέρους τῆς ἐργατικῆς βοηθείας διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν ἐξορίστων, τὴν κατάργησιν τῶν ἐπιτροπῶν ἀσφαλείας καὶ τὴν χορήγησιν γενικῆς ἀμνηστίας. Ἐκ μέρους τῶν μητέρων ὡμίλησε πρὸς τὸ Βασιλέα, ἡ μητέρα τοῦ ἐξορίστου Δημοτικοῦ Συμβούλου Καβάλλας Νεγρεπόντη.

Ὁ Βασιλεὺς ὑπεσχέθη νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα.

Ἔπειτα ἐδέχθη ἐπιτροπὴν πολυτέκνων καὶ ἐκπροσώπων τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ ἐπαγγελματικοῦ κόσμου, τῶν ὁποίων ἤκουσε τὰ ζητήματα.

Τὴν μεσημβρίαν παρεκάθησεν εἰς πρόγευμα, παρατεθὲν ὑπὸ τοῦ Δήμου εἰς τὴν μεγάλην λέσχην τῆς Καβάλλας. Κατὰ τοῦτο ἠρώτα διαρκῶς τοὺς συνδαιτημόνας του ἐπὶ τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν, ἐργατικῶν καὶ κοινωνικῶν ζητημάτων, συστήσας τὴν συμβολὴν ὅλων εἰς τὸ ἔργον πρὸς ἀνόρθωσιν τοῦ Κράτους καὶ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος.

Τὴν 4ην μ.μ. ὁ Βασιλεὺς ἐπεσκέφθη ἀνειδοποιήτως τὰς καπναποθήκας, ὅπου εἰργάζοντο ἐργάται. Ἠρώτησε τοὺς καπνεργάτας καὶ τὰς καπνεργατρίας διὰ τὴν ἐργασίαν των καὶ ἤκουσε μετ' ἐνδιαφέροντος τὰς δοθείσας ἀπαντήσεις. Ἀκολούθως ἠρώτησεν ἐπὶ λέξει «περνᾶτε καλά; εἶσθε εὐχαριστημένοι; Οἱ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν καπνεργατῶν ἀνέπτυξαν εἰς τὸν Ἄνακτα τὰς ἀπόψεις των ἐπὶ τῶν ζητημάτων, δηλώσαντες ὅτι οἱ καπνεργάται ἐλπίζουν εἰς βελτίωσιν τῆς θέσεώς των μετὰ τὴν ἐπιτόπιον ἐπίσκεψιν τοῦ Βασιλέως καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του.

Τὴν 5ην ὁ Βασιλεὺς ἐπιβαίνων ἀνοικτοῦ αὐτοκινήτου ἀνεχώρησε διὰ Δράμας.

Η ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΗΣ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΝ ΔΡΑΜΑ

ΘΕΡΜΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ

ΔΡΑΜΑ, 18. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας).— Ἐν ἀναμονῇ τῆς ἀφίξεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἡ πόλις ἐσημαιοστολίσθη καὶ διεκοσμήθη, κατεβλήθη κάθε προσπάθεια ὥστε ἡ ὑποδοχὴ ν' ἀποβῇ μεγαλοπρεπὴς. Ἐλήφθησαν ἐπίσης καὶ μέτρα ἀσφαλείας. Ἐν τῇ λήψει μάλιστα τούτων ἐσημειώθη καὶ ἓν δυστύχημα. Δηλαδὴ αὐτοκίνητον μεταφέρον στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐχρησιμοποιοῦντο πρὸς ἐγκατάστασιν φυλακίων ἀσφαλείας εἰς τὴν δημοσίαν ὁδὸν Δράμας — Καβάλλας, ἀνετράπη τραυματισθέντων δέκα ἐκ τῶν ἐπιβαινόντων. Οἱ πέντε μάλιστα ἐτραυματίσθησαν σοβαρῶς.

Κατὰ τὴν διαδρομήν του ἀπὸ Καβάλλας εἰς Δράμαν, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπεθεώθη κυριολεκτικῶς.

Εἰς τὴν διασταύρωσιν τῆς ὁδοῦ Δράμας — Πραβίου εἶχον συγκεντρωθῆ ἑκατοντάδες χωρικῶν ἐξ ὅλων τῶν χωρίων τοῦ Παγγαίου ἐπευφημήσαντες ζωηρότατα τὸν Βασιλέα, ὅστις συγκεκινημένος ἐχαιρέτα τὰ πλήθη. Παρομοίαν ὑποδοχὴν ἐπεφύλασσον εἰς τὸν Ἄνακτα οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων τῶν κειμένων παρὰ τὴν δημοσίαν ὁδὸν, ὅπου εἶχον στηθῆ ἀψίδες μὲ χαιρετιστήριους ἐνθουσιώδεις ἐπιγραφάς.

Συγκινητικὴ ὑπῆρξεν ἡ διέλευσις τοῦ Βασιλέως διὰ τῆς ἱστορικῆς κωμοπόλεως τοῦ Δοξάτου. Εἶχαν στηθῆ ἀψίδες μὲ ἐπιγραφάς, φερούσας τὰς λέξεις: «Τὸ Δοξᾶτον σκιρτᾶ ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν ἐπὶ τῇ διελεύσει τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, υἱοῦ τοῦ ἐλευθερωτοῦ τοῦ». Χαρακτηριστικὸν εἶνε, ὅτι οἱ κάτοικοι Τσατάλτζας, οἱ ὁποῖοι θεωροῦνται κατὰ πλειοψηφίαν κομμουνισταὶ, ὑπεδέχθησαν τὸν Ἄνακτα ἐνθουσιωδῶς, κατελθόντες εἰς τὴν δημοσίαν ὁδὸν. Τὸν Βασιλέα προσεφώνουν οἱ πρόεδροι τῶν κοινοτήτων. Ἀπὸ τὸ Δοξάτον ἤρχισε πίπτουσα ραγδαία βροχὴ, ἕνεκα δὲ τούτου ὁ Βασιλεὺς ἠναγκάσθη νὰ σταθμεύσῃ ἐπὶ ὀλίγον. Ἀκολούθως μετριασθείσης τῆς ἐντάσεως τῆς βροχῆς, ὁ Βασιλεὺς περιεβλήθη ἀδιάβροχον καὶ ἐσυνέχισε τὴν διαδρομὴν μὲ ἀνοικτὸν αὐτοκίνητον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΡΑΜΑΝ

Εἰς τὸ δέκατον ὄγδοον χιλιόμετρον ὅπου τὰ σύνορα Καβάλλας—Δράμας ἀνέμενον τὸν Βασιλέα ὁ νομάρχης Δράμας κ. Μαντούβαλος, ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Κόλλιας, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀμύνης τοῦ Κράτους στρατηγὸς κ. Φεσσόπουλος ἀφιχθεὶς σήμερον, ὁ μητροπολίτης Δράμας κ. Βασίλειος καὶ ἄλλαι ἀρχαί. Ὁ Νομάρχης προσεφώνησε καταλλήλως τὸν Βασιλέα, ὁ ὁποῖος κατόπιν συνέχισεν τὴν διαδρομὴν πρὸς τὴν Δράμαν ὅπου ἀφίχθη τὴν 7ην ἐσπερινήν.

Ἡ πόλις παρουσίαζεν ἀπὸ τῆς πρωΐας πανηγυρικὴν ὄψιν, ἡ δὲ διακόσμησις αὐτῆς εἶνε ἐξαιρετική. Εἰς διάφορα σημεῖα ἐστήθησαν μεγαλοπρεπεῖς ἀψῖδες, διακεκοσμημέναι μὲ δάφνας καὶ φωτισμέναι. Τεραστία ἀψὶς μὲ φωτεινὴν χαιρετιστήριον ἐπιγραφὴν ἐσπήθη εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν. Αἱ οἰκίαι καὶ τὰ καταστήματα ἔχουν σημαιοστολισθῆ. Παρὰ τὴν πίπτουσαν βροχὴν σύμπασα ἡ πόλις καὶ οἱ κάτοικοι τῆς ὑπαίθρου ὑπεδέχθησαν τὸν Βασιλέα ἐπιφυλάξαντες εἰς αὐτὸν τὴν ἐνθουσιωδεστέραν ὑποδοχήν. Ἀναγνωρίζεται παρὰ πάντων ὅτι ἡ ὑποδοχὴ τῆς Δράμας ὑπῆρξεν ἡ μεγαλειωδεστέρα ὅλων τῶν πόλεων, ἃς ἐπεσκέφθη ὁ Ἄναξ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως ἀνέμενον τὸν Βασιλέα ὁ Δήμαρχος κ. Κιζάγιζλης μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, καὶ τὰ προεδρεῖα τῶν ὀργανώσεων καὶ τῶν συλλόγων μὲ τὰ λάβαρά των. Τμῆμα στρατοῦ παρατεταγμένου μετὰ μουσικῆς ἀπέδωκε τιμάς. Τὰ σχολεῖα μετὰ τῶν σημαιῶν των εἶχον παραταχθῆ κατὰ μῆκος τῶν ὁδῶν, ὁπόθεν διήλθεν ὁ Βασιλεύς. Μετὰ προσφώνησιν τοῦ Δημάρχου, εὐχηθέντος τὸ ὡς εὖ παρέστῃ εἰς τὴν πόλιν ὁ Βασιλεὺς ἐπεθεώρησε τὰ παρατεταγμένα τμήματα στρατοῦ καὶ τοὺς προσκόπους, ἐνῷ οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἐκρούοντο χαρμοσύνως καὶ αἱ σειρῆνες τῶν ἐργοστασίων ἐσύριζον δαιμονιωδῶς ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν. Εἰς τὸν Βασιλέα προσέφερον ἀνθοδέσμας ἡ Σοφοῦλα Δημακοπούλου, ἀναδεκτὴ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ ἡ μαθήτρια τοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἐλισάβετ Βερούκη. Ἐπίσης τὸν ἐχαιρέτισαν τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν Ὀργανώσεων παρατεταγμένα εἰς τὴν ὁδὸν Κονδύλη. Ἀκολούθως ὁ Βασιλεὺς διὰ τῶν ὁδῶν Κονδύλη καὶ Τσαλδάρη κατηυθύνθη, ἐπευφημούμενος ἐνθουσιωδῶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ, εἰς τὸ μνημεῖον τῶν πεσόντων ὅπου κατέθεσε στέφανον. Ἐν συνεχείᾳ μετέβη εἰς τὸ Δημαρχεῖον ὅπου ἐδέχθη πρῶτον τοὺς συνταγματάρχας καὶ ἀντισυνταγματάρχας τῆς Δράμας πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπένειμεν τὸν χρυσοῦν Σταυρὸν Γεωργίου τοῦ Α' Ἐπίσης ἀπένειμε παράσημα εἰς τὸν νῦν καὶ τὸν τέως Δάμαρχον.

Ἀκολούθως ἐδέχθη λαϊκὰς ἐπιτροπὰς τῆς πόλεως καὶ τῆς ὑπαίθρου, ὅλα τὰ μέλη τῶν ὁποίων ἠσπάζοντο τὰς χεῖρας του. Εἰς ἐπιτροπὴν παλαιῶν πολεμιστῶν ζητησάντων ἐφαρμογὴν τοῦ ἀνασταλέντος νόμου των, ἀπήντησεν εὐμενῶς συστήσας ὅπως οἱ παλαιοὶ πολεμισταὶ εἶνε ἡνωμένοι καὶ γίνουν κήρυκες τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν.

Μετὰ ταῦτα κατηυθύνθη, ραινόμενος δι' ἀνθέων ὑπὸ τοῦ λαοῦ, εἰς τὴν ἔπαυλιν Παρμενίδη ὅπου κατέλυσεν. Ἂς σημειωθῇ ὅτι ἀπὸ τῆς 2ας μ. μ. σήμερον μέχρι τῆς 11ης π. μ. αὔριον ἅπαντα τὰ καταστήματα τῆς πόλεως θὰ εἶνε κλειστά.

Τὴν 9ην νυκτερινὴν ὁ Βασιλεὺς παρεκάθησεν εἰς γεῦμα δοθὲν εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Λέσχην ὑπὸ τοῦ Δήμου Δράμας. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ἤγειρε πρόποσιν ὁ κ. Δήμαρχος. Μετὰ τὸ γεῦμα ὁ Βασιλεὺς συνωμίλησε ἐπ' ἀρκετὸν μὲ τοὺς συνδαιτημόνας του, ἐπιδείξας ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὰ τοπικὰ ζητήματα. Τὴν νύκτα ἡ πόλις ἐφωταγωγήθη.

Αὔριον τὴν πρωΐαν θὰ ἐπιθεωρήσῃ τὴν φρουρὰν τῆς πόλεως μεθ' ὃ τὴν 10.30 π. μ. θ' ἀναχωρήσῃ ἐπιβαίνων εἰδικῆς ἁμαξοστοιχίας διὰ Σέρρας ὅπου θὰ εὑρίσκεται τὴν μεσημβρίαν.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΞΕΤΑΖΕΙ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΚΤΟΠΙΣΕΩΝ

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΑΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ὁ ὑφυπουργὸς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν κ. Σοφούλην πρὸς τὸν ὁποῖον διεβίβασε τὴν ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ διάβημα τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἐκτοπίσεων.

Ὁ κ. Γεωργακόπουλος ἐτόνισεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν κάμνει ἄλλο τι παρὰ νὰ ἐφαρμόζῃ ὑφιστάμενον νόμον, ὅστις παρέχει εἰς τοὺς ἐκτοπιζομένους τὸ δικαίωμα νὰ προσφεύγουν εἰς τὴν δευτεροβάθμιον ἐπιτροπήν. Ἡ κυβέρνησις θὰ ἦτο πρόθυμος, ἐβεβαίωσεν ὁ κ. Γεωργακόπουλος, νὰ ψηφίσῃ μέτρον παρέχον εἰς τοὺς θιγομένους μεγαλυτέραν εὐχέρειαν ἀναγνωρίσεως τοῦ δικαίου των, ἐὰν εἰς τοῦτο συνεφώνει ὁλόκληρος ὁ πολιτικὸς κόσμος.

Ὁ κ. Γεω